

ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ДЕЛА

„ПОЛИЦИЈСКИ ГЛАСНИК“ излази једанпут, а према потреби и више пута недељно. Претплата се полаже у напред, и то најмање за пола године код свију полицијских власти, и износи: 20 динара на годину за државна и општинска надлештва, а за све друге претплатнике у опште 12 динара годишње. За иностранство: годишње 24, полугодишње 12 динара у злату. Поједини бројеви „Полицијског Гласника“ не продају се. Рукописи се не враћају.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

МИ

ПЕТАР I

по милости БОЖЈОЈ и вољи НАРОДНОЈ

Краљ Србије

Уважавајући оставку, коју Нам је поднео Наш Министар унутрашњих дела Љубомир Јовановић, разрешавамо га од досадашње дужности и стављамо на расположење владе.

А, на предлог Председника Нашег Министарског Савета, постављамо:

за заступника Нашег Министра унутрашњих дела Стојана М. Протића, Нашег Министра финансија.

Председник Нашег Министарског Савета нека изврши овај указ.

12. септембра 1910. год.
у Београду.

ПЕТАР С. Р.

Председник
Министарског Савета,

Ник. П. Пашић С. Р.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника друге класе санитетског одељења Министарства унутрашњих дела Д-р. Миту Николића, инспектора санитетског одељења истог Министарства.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела 10. септембра 1910. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за инспектора санитетског одељења Министарства унутрашњих дела Д-ра Ми-

лана П. Јевремовића, секретара санитетског одељења истог Министарства.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела 20. септембра 1910. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника прве класе среза копачког Радомира Гаталовића, секретара исте класе начелства округа крушевачког, по службеној потреби;

за начелника прве класе среза моравског, округа пожаревачког, Ђорђа Матића, деловођу окружног одбора округа подринског;

за начелника треће класе среза левачког Милорада Максимовића, полицијског писара прве класе Управе вароши Београда;

за секретара треће класе начелства округа крушевачког Јована Добричића, полицијског, писара прве класе среза таковског;

за секретара треће класе начелства округа моравског Јована Илића, полицијског писара прве класе среза посавског, округа ваљевског; и

за комесара железничке полиције у Ристовцу, у рангу секретара начелства треће класе, Д-р Драгослава Ковановића, доктора права.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 17. септембра 1910. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за начелника треће класе среза јабланичког Обрада Коларовића, начелника исте класе среза белоаланачког; и

за начелника треће класе среза белоаланачког Луку Петровића, начелника исте класе среза јабланичког, — обојицу по службеној потреби.

Из Канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 17. септембра 1910. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за лекара среза поречког Д-р. Павла Радојковића, лекара среза брзопаланачког, по потреби службе.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 10. септембра 1910. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за полицијског писара прве класе среза колубарског, округа ваљевског, Александра Младеновића, пређашњег полицијског писара;

за полицијског писара треће класе Управе вароши Београда Михаила Ж. Мијушковића, дипломираног правника и практиканта Министарства унутрашњих дела;

за полицијског писара треће класе начелства округа подринског Живојина Радовића, дипломираног правника;

за полицијског писара треће класе среза десковачког Војислава Поповића, апсолвираног правника;

за полицијског писара треће класе начелства округа нишког Михаила Станојевића, дипломираног правника;

за полицијског писара треће класе среза поречког Борислава Поповића, пореског помоћника.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 10. септембра 1910. год. у Београду.

Његово Величанство Краљ Петар I. благоволео је, на предлог Министра Унутрашњих Дела, поставити:

за полицијског писара треће класе среза жупског Вујицу Ж. Мицића, полицијског писара исте класе среза расинског, по службеној потреби.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 10. септембра 1910. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I., на предлог Министра Унутраш-

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

них Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Павле Ђорђевић, начелник друге класе среза моравског, округа пожаревачког; и

Милован Јовановић, начелник треће класе среза левачког, на основу § 70. закона о чиновницима грађанског реда, ставе у стање покоја с пензијом, која им према годинама службе припада.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 17. септембра 1910. год. у Београду.

Указом Његовог Величанства Краља Петра I., на предлог Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању Министарског Савета, решено је:

да се Стеван Спасић, полицијски писар прве класе среза моравског, округа пожаревачког, на основу §. 70. закона о чиновницима грађанског реда, стави у стање покоја с пензијом, која му према годинама службе припада.

Из канцеларије Министарства Унутрашњих Дела, 17. септембра 1910. год. у Београду.

РАСПИС

свима начелствима на обалама Саве и Дунава, Управи града Београда и суду општине града Београда

Услед појаве колере — и ако спорадичне — на дунавским лађама, и обалама у Мађарској, може за кратко време наступити потреба, да се врши строг надзор над лађама било путничким било товарним, сплавовима, дерегијама, скелами и тако даље.

Да би се у случају потребе могле предузети мере предохране против уношења колерне заразе у нашу земљу, тиме што би се сва пловна средства пре пристајања на нашу обалу, подвргла строгом прегледу, односно исправности здравља путника и послуге на њима наређујем начелству: да одмах приступи образовању обалских, санитарско-полицијских комисија, које ће састављати: један лекар, један полицијски чиновник и један члан суда дотичне општине.

Такве комисије образоваће начелство. Те комисије ће делати у споразуму са финансијским органима дотичног региона; финансијски органи неће допустити пристајање никаквог воденог подвозног средства уз нашу обалу, нити искрцавање путника и робе, као и пртљага, пре но што обалска санитарско-полицијска комисија изврши преглед путника и робе и дозволи искрцавање као безопасно.

Преглед ће се вршити на овај начин: Лекар ће ући у лађу, сплав и т. д. у друштву полицијског чиновника и прегледати све особље да није оболело од колере. За то време ће се полицијски чиновник уверити о пореклу путника, или на основу исправа путних, или друге које легитимације, о добу поласка и из кога места и расмотрити да нема које скривено лице.

Ако нема ништа сумњивога, дозволиће се искрцавање путника с тим, да путници који нису из заражених крајева, или је прошло више од пет дана, од како су из зараженог краја отпутовали, могу слободно путовати куда хоће; путници пак, који су из заражених крајева, подлегаће пет дана лекарском посматрању, рачунајући од дана поласка из зараженог места. Пре дозволе за искрцавање морају ти путници комисији означити место куда путују и стан, хотел или гостионицу у којој ће одести.

Над тим путницима ће се вршити лекарски надзор за пет дана од поласка из зараженог места.

О лицима која желе путовати у унутрашњост Србије известиће месна полицијска власт дотичну полицијску или општинску власт, у чију општину лице долази, депешом уз назначење, до кога дана има да се над њим води надзор.

Исто то ће се учинити и за лица, која би пре истека рока посматрања, отишла у друго веко место.

Ако неко лице, које путује из заражених крајева, не би то могло доказати несумњиво, сматраће се као да је из заражених крајева и са њиме ће се поступати као са лицем из таквих крајева.

Ако би се на неком подвозном средству, лађи путничкој, или товарној дерегији, сплаву и т. д. прегледом доказало, да је на њему неко лице оболело од колере или под сумњом на колеру, или да је у путу умрло под сумњивим знацима, онда ће се поступити на овај начин: ако је оболело лице српски држављанин и ако у месту прегледа има болнице или одељења за изолисање сумњивих путника, болесник ће се искрцати и према мишљењу лекара упутити или у болницу на лечење или у одељење за изолацију на посматрање. Све особе, које су биле у додиру са оболелим лицем, ако су српски поданици, искрцаће се и упутити на посматрање у одељење за сумњиве.

Ако у месту не би било установа за пријем оболелих и сумњивих лица, упутити се до прве станице на којој тих установа има. Пртљаг путнички у колико садржи прљаве хаљине, рубље, спаваћи прибор и т. д. подлежи дезинфекцији ако то надлежни лекар нађе за потребно. Еспап, ако је добро упакован а завоји нису повређени — може се подврћи спољној дезинфекцији — ако то лекар за потребно нађе.

Ако би се обољење показало на лицима, која нису српски држављани, искрцавање неће се дозволити на српској обали, — ако је обољење на лађама, које саобраћају у мешовитој служби, но ће се лађа упутити даље, брод огласити за заражен — забранити му пристајање уз српску обалу и о томе депешом извести све низводне и узводне бродарске станице.

Ако ли би се сумњиви случајеви обољења појавили на српском броду, са путницима и особљем поступаће се како је напред речено, а брод упутити у петодневни карантин из кога се неће препустити у саобраћај док се не дезинфекује. О свему овоме известиће се одмах депешом и санитарско одељење Министар-

ства унутрашњих дела. Кад ће ова наредба почети да се примењује, као и на којима ће се местима дозволити пристајање бродова ових врста, објавиће се.

Чим начелство о томе буде извештено, обалске Санитарско-полицијске комисије отпочеће овај посао.

СБр. 9748.

31. августа 1910. год.

у Београду.

Министар
унутрашњих дела,
Љ. Јовановић с. р.

РАСПИС

Окружним начелствима и Управи града Београда.

Како члановима 18., 19. и 26. Закона о уређењу Санитарске струке нису у довољној мери предвиђене мере за сузбијање заразних болести у опште и холере на посе, то на основу овлашћења, која ми дају чланови 1., 3., 4. и 33. тога закона издајем ова:

УПУСТВА ЗА СУЗБИЈАЊЕ ХОЛЕРЕ

Мере предохране.

1. Кад се појави опасност од холере, треба обратити нарочиту пажњу на исправност и чистоту станова у опште, а на станове, у којима станују многа лица, који су мрачни и тешко се проветравају, нарочито.

Још већу пажњу треба обратити на механе, гостионице, ашчине и сличне радње, особито ако се у њих скупља сиромашнији свет, радници, надвичари, беспосличари, лађари, амали и т. д.

Такве радње треба редовно и строго прегледати и настати, да се сви нађени недостатци уклоне.

2. Особиту пажњу треба обратити на снабдевање водом и на уклањање нечистоће.

Санитарско-полицијске власти водиће стално надзор и бригу о чистоти вода, како за пиће тако и за осталу потребу; забранити свако загађивање места, на којима свет воду црпе и захвата, као и околине тих места, било то отпадцима из кухиње, кућевним ђубретом, прањем нечистих судова и рубља, појење стоке и т. д.

Нарочито треба мотрити на то, да се људски измети спирањем не сливају у бунаре и воде текућице.

3. Нечисте воде и кућевно ђубре, треба редовно и што пре износити из кућа.

Нужнике особито јавне, треба држати чисто, а по жељезничким станицама, гостионицама и т. д. често дезинфиковати.

За време опасности од холере, нужнике не треба празнити, — сем у ванредним приликама, и тада са великом обавишћу, — и пазити да се дворишта, штале, ђубришта, баште не загађују људским изметима.

4. Кад је холера на помолу, или се је већ и појавила, у неким местима, треба

водити строг надзор над продајом животних намирница. Нарочито ваља пазити на предмете за јело и пиће да нису долазили у додир са људским изметима, или са водом или другим предметима загађеним холерном клицом.

5. Кад се појави опасност од холере, санитарско-полицијске власти, треба за времена да се постарају за све, што је потребно за сузбијање холере, као што су: зграде за смештај оболелих од холере и сумњивих на холеру — где нема болнице; средства за пренос болесника и мртваца; болничаре и нудиље, као и простор за смештај мртваца.

6. Нарочиту пажњу треба полицијске власти да обрате на путнике, били они странци или мештани, који су се пре кратког времена бавили у зараженим местима. Са таквим лицима поступаће се по одредбама из тачке 16. — 27. ових упутстава.

Пријава оболелих и умрлих од холере.

7. Сваки случај оболења од холере, мора се пријавити месној полицијској власти било усмено или писмено.

8. Ту пријаву дужни су учинити:

Лекари којима се пријави у пракси случај оболења од холере.

Ако нема лекара, мора то учинити старшина породице; лице које болесника негује или онај, који га је на становање примио.

На лађама дужни су пријаву да учине старешине — капетани — исто тако на сплавовима и т. д.

Ови подносе пријаве или обалским санитарско-полицијским комисијама, или полицијској власти онога места, на чијој обали пристају.

О оболелима и смртним случајевима, у болницама, казним заводима и свима осталим јавним установама, дужан је старшина тих установа, да подноси извештаје.

9. Пријавна листа треба да садржи:

- 1., Место оболења;
- 2., Стан — улицу — број;
- 3., Име и презиме;
- 4., Пол — мушко или женско;
- 5., Године старости;
- 6., Занимање;
- 7., Дан оболења;
- 8., Дан смрти;

9. Примедба, да ли је допутовао или није — одакле и када.

На основу примљених пријава водиће санитарско-полицијске власти списак свих утврђених случајева холере, по истоме обрасцу и текућем броју.

10. Исто тако дужност је именованих лица, да известе одмах полицијску власт, ако би оболело лице, променуло место становања, што треба где год се може спречити.

Месна полицијска власт известиће о томе одмах телеграфски полицијску власт, или суд општине онога места у које је болесник отпутовао.

Утврђивање болести.

11. Чим се полицијској власти или општинском суду јави за неки сумњив слу-

чај на холеру, она ће одмах известити државног или општинског, а ако ових не би било и приватног лекара о томе.

Где нема лекара, дужна је месна полицијска власт да о томе известити месну полицијску власт, путем телеграфа или телефона, а ако ових нема, по нарочитом веснику, на коњу или колима. До доласка лекара, власт ће поставити стражу пред сумњивом кућом и неће допустити, да ма ко изађе или уђе у кућу.

Чим лекар, било у државној или општинској служби, било приватан, буде извештен о сумњивом оболењу, дужан је одмах отићи на лице места, прегледати болесника, утврдити карактер болести и њено порекло и учинити све потребно, да се изврши бактеријолошки преглед.

По извршеном послу лекар ће известити надлежну власт, да ли је пријављени случај одиста холера или је сумњив на холеру.

Нарочито је важно, да се код првих случајева заразе утврди, где се болесник заразио и на који начин, како би се уништило легло заразе.

Лекар, кога власт одреди, има права да прегледа сваког сумњивог болесника или леша, а тако исто да по одобрењу полицијске власти, изврши секцију сумњивог леша. —

12. Ако одређени лекар утврди постојање или сумњу на постојање холере, дужна је одмах полицијска власт, да у споразуму са лекаром предузме све потребне мере за изолисање болесника.

У сумњивим случајевима, поступаће се као и код утврђене холере, све док се не утврди, да холера не постоји.

У хитним случајевима властан је лекар и сам да нареди потребне мере предхране, а председник општински дужан је да изврши наредбе лекара. О издатим наредбама лекар ће накнадно известити полицијску власт.

13. О првом случају оболења или сумње на оболење од холере у једном месту, дотична власт известити телеграфски окр. начелство и Санитетско одељење Министарства Унутрашњих Дела.

Доцније, дужна су окружна начелства да шаљу Санитетском одељењу:

а., Телеграфски свакодневна извешћа о оболењу и умирању од холере, са назначењем места и срезова.

б., Седмодневне извештаје о лицима, која су оболела или умрла од холере, до суботе у вече текуће недеље, са назначењем броја по местима и срезовима.

Извештаји се морају послати тако, да буду у Санит. одељењу најдаље до среде изјутра наредне недеље. Ако би поштански саобраћај отежавао пошиљање извештаја на време, може се дозволити да се и седмодневни извештаји шаљу телеграфским путем.

14. Министарство Унутрашњих Дела обзнаниће станице на којима ће се вршити бактеријолошки прегледи.

Тим станицама треба слати све предмете за прегледање по упуштвима, која су о томе издата, и то што пре. —

Одређене станице известити Санитетско одељење о резултату прегледа одмах

чим буде довршен, а тако исто и оно надлештво, које јој је предмет послало.

Мере против уношења и ширења холерне заразе.

15. Пошто се зараза холере преноси додиром заражених објеката, дакле додиром заражених болесника, њихових измета, нечистих прљавих ствари и предмета заражених изметима болесника, то се мора нарочито пажња обратити на све путнике, њихове пртљаге и ствари и робу, који долазе из заражених крајева.

Да би се могао лакше контролисати саобраћај путника, њиховог пртљага као и робе, која долази из заражених крајева, мора се ограничити број улазних станица у Србију, како на суву тако и на води. На суву се остављају као улазне станице: Београд, Ристовац, Пирот, евенуално Шабац, на води Београд, Радујевац, евенуално и Шабац.

16. Сви путници, њихови пртљаци и други предмети, који долазе из држава заражених холером, подлеже на улазним граничним станицама, било сувоземним било воденим, санитарско-полицијском прегледу по овим одредбама.

17. При доласку воза — лађе на станицу одређени лекар, у пратњи једног полицијског чиновника, дочекаће воз — лађу.

Влаковођа дотичног воза и капетан лађе, дужни су одмах да известе лекара о стању здравља путника, са назначењем, који путници, на основу путних билета, путују из заражених места или области.

Путници не смеју напуштати вагоне — лађу — док то лекар не одобри.

18. Лекар ће пажљиво прегледати путнике, који долазе из заражених крајева, па ће она лица, код којих опази сумњиве појаве, задржати од даљег путсвања и упутити нарочитим колима станицама за изолацију ако су сумњиви, или у болницу на лечење, ако је болест несумњива. Ако су оболела или сумњива лица странци па не би хтели послушати наредбе, вратиће се натраг преко границе.

19. Од путника, који не показују никакве знаке оболења полицијски чиновник сазнаће на основу путних исправа или других легитимација, име и презиме, занимање, одакле је, одакле и куда путују и где ће одести.

20. Ако путници из заражених крајева путују кроз Србију као пролазници за друге државе, дозволиће им се даље путовање, уз ограничење да не смеју ни на једној станици у Србији излазити из вагона.

Одузеће им се путне исправе и предати на излазној станици из Србије.

21. Ако путници изјаве да ће путовати у унутрашњост Србије, сазнаће се место у које путују и о томе ће месна санитарско-полицијска власт известити санитарско-полицијску власт онога места у које путник путује, најбржим начином било телефоном или телеграфом.

22. Остају ли путници у месту у коме је вршена гранична санитарска ревизија, санитарско-полицијска комисија известити одмах месну санитарску полицијску власт, у Београду Управу — а ова над-

дежну санитарску власт са назначењем где је путник одсео.

23. Над путницима, који су дошли из заражених крајева били они странци или домородци, вршиће се пето-дневно посматрање, рачунајући од дана кад су заражено место или крај напустили.

Где има у месту лекара вршиће посматрање овај, а где га нема, лице нарочито за то одређено.

24. Лекар коме буде поверено посматрање, дужан је свакодневно у одређено време да походи путника у његовом стану и увери се о стању здравља. Ако се на путнику не покажу никакви сумњиви знаци на холерно оболење, може се слободно кретати куда хоће. Покажу ли се сумњиви знаци оболења, као пролив, повраћање, евентуално изнемоглост, таван промукао глас, хладна бледа кожа, упале очи, грчеви особито у листовима, лекар ће одмах о томе известити надлежну санитарско-полицијску власт, која ће предузети даље потребне мере.

Док се не изврше потребне мере изолације, лекар је дужан остати код болесника.

25. Ако путник, који подлежи посматрању промени место становања, дужан је о томе известити пре поласка месну полицијску власт, која ће о доласку путника известити надлежну власт места у које путује, са назначењем до кога дана има то лице да се посматра.

26. Да би се посматрање могло над свима путницима потпуно извршити, дужни су хотелијери, гостиничари, старешине ноћних азила, издаваоци постеља за преноћивање као и породице, чији су чланови дошли из заражених крајева, или које су добиле госте из таквих крајева, као и сва остала лица, која издају станове и постеље путницима, да одмах известе било телефоном било усменом или писменом пријавом, надлежну полицијску власт, о путницима, које су примили. Исто тако дужни су што пре известити надлежну полиц. власт, ако путник жели да отпутује или је отпутовао, са назначењем куда је отпутовао.

27. Извесним путницима, као што су исељеници, хаџије, радници, или друге особе, који у масама прелазе границу, даље скитницама, Циганима и т. д., ако има сумње да долазе из заражених крајева — а страни су поданици — може се забранити улаз у земљу. Ако су те личности у земљи, може им се одредити стално место становања, стим, да се свремена на време прегледају и подвргну дезинфекцији и они и њихове ствари. Ако путника пролазника особито радника и т. д. има више, а путују из заражених крајева или места, провозиће се кроз Србију засебним вагонима, на којима ће бити означено да путују из зараженог места или краја, евентуално читавим возовима, који ће бити састављени из вагона са непостављеним седиштима, како би се лакше могли дезинфиковати.

28. У погледу увоза робе и других предмета из заражених крајева, важе ове одредбе:

Забрањује се увоз у Србију:

а. Употребљених хаљина, рубља и постељних ствари.

Ако те ствари иду са путником, као пртљаг или као сеоба, подлеже санитарском прегледу и дезинфекцији, ако то надзорни лекар за потребно нађе.

б. Крпе, фурда и разни прљави отпади. Изузимају се крпе, које су добро збијене, и споља увезане гвозденим обручима, као и отпадци, који долазе непосредно из предниоце, тканица, вештачка вуна и отпадци од нове хартије.

в. Воће и зелен, која расте на земљи или близу површине.

г. Млеко и сви млечни производи.

29. Исто тако забрањен је и провоз поменутих предмета кроз Србију, ако су из зараженог краја и ако нису тако упаковани, да се успут нису могли заразити.

30. Забрана увоза и провоза не односи се на оне пошиљке које су пошле из зараженог краја на 5 дана раније, но што се зараза појавила, или које су, пореклом из незараженог краја, прошле кроз заражене крајеве тако, да нису могле доћи у додир са оболелима од холере, њиховим изметима или зараженим стварима, (превоз у пломбираним вагонима, добро залепљеним лиманим сандуцима или добро затвореним дрвеним сандуцима и бурдима.)

31. Санитарском прегледу подлеже:

а. Пртљаг, који собом носе путници, који долазе из заражених крајева.

б. Брзовозне, споровозне и поштанске пошиљке личних или сеобених ствари, ако долазе из зараженог краја.

Ако у пошиљкама има ношеног одела, рубља и употребљених постељних ствари морају бити дезинфиковане, ако су по мишљењу лекара, који је вршио преглед, сумњиве на заразу.

32. Пртљаг лица оболелих од холере, или сумњивих на оболење, мора се безусловно дезинфиковати, и то на истој станици, на којој је и путник задржан.

33. Ако би се десило, да је оболели путник унапред некуда послао свој пртљаг, то ће се исти пронаћи и дезинфиковати.

34. Ако би се забрањене ствари ипак увезле у Србију, то ће се на рачун сопственика дезинфиковати, или ако је то незгодно сагоревати, у коме случају сопственик нема права на оштету.

35. Увоз других ствари и еснапа, сем напред побројаних не може се забранити, али оне могу бити изложене дезинфекцији, ако су сумњиве на заразу.

36. Царински, поштански, жељезнички и бродарски службеници, дужни су да известе надлежну санитарско-полицијску власт о пошиљкама свију предмета, чији увоз није забрањен, али који долазе из заражених крајева, ако су приметно загађене. Санитарско полицијска власт у том случају извршиће санитарну ревизију, а ако је потребно и дезинфекцију.

37. Дезинфекција се врши бесплатно. Ако би се дезинфекцијом ствари оштетиле, оштећени нема права на накнаду.

38. Особе које се разболу од холере, или су сумњиве на оболење, морају се одмах извојити.

Сумња на оболење од холере, мора остати све дотле, док се бактериолошким прегледом, који се има извршити два пута у размаку од једнога дана, — не утврди, да у изметима нема холериних клица.

39. Као са болесницима мора се поступати и са оним особама, које изгледају здраве, али у чијим се изметима налази клица холере.

40. Одвајање оболелих и сумњивих на оболење, мора бити тако потпуно, да не могу долазити ни с ким другим у додир, до са лекаром и болничарима.

41. Ако се потпуно издвајање не може извршити код куће, мора се болесник или на болест сумњива особа пренети у болницу или другу зграду одређену за пријем болесника и сумњивих лица.

42. Особе сумњиве на оболење, не смеју бити у истим просторијама са оболелим лицима.

43. Ако је нека особа, била у додиру са особом оболелом или умрлом од холере, или са њеним рубљем, оделом или изметима, мора бити под сумњом да је заражена — ма да не показује никаквих знакова заразе и подлежи посматрању, које не сме бити дуже од пет дана од дана, када је особа била у додиру са зараженим лицем или предметима.

Но у извесним случајевим, кад то лекар за оправдано и потребно нађе, могу се така лица и одвојити и подврћи бактеријолошком прегледу. То одвајање не сме трајати дуже од пет дана рачунајући од дана када се особа могла заразити, нити смеју такве особе бити заједно са оболелим лицима.

44. Домови у којима има оболелих лица од холере обележиће се таблама.

45. Ако се болесник из дома не може пренети у болницу или другу неку зграду, одређену за пријем оболелих од холере, оставиће се у дому, али ће се онда здраве особе иселити.

46. За пренос болесних или сумњивих на оболење, смеју се употребити само нарочита кола или носила.

Никако не треба употребљавати превозна средства, која служе за јавну употребу.

Кола која су употребљена за пренос холеричних болесника или сумњивих на холеру, морају се одмах дезинфиковати и тек по свршеној дезинфекцији опет употребљавати.

47. Особе које негују холерне болеснике, не смеју општити са другим особама, све док то лекар не одобри и док се над њима не изврши дезинфекција.

48. Кад неко лице умре од холере треба га одмах неокупано и непресвучено, завити у чаршав натопљен са 3% карболном водом.

Затим положити у мртвачки сандук, који мора бити са свих страна добро затворен, чије је дно посуто дебелим слојем струготина, плевом, трињама. Сандук треба одмах заклопити, а сме се отворити само са допуштењем лекара.

Ако би се из ма каквих разлога морао леш окупати, може се то учинити само по одобрењу и упуству лекара у некој течности за дезинфекцију.

Ако има капеле, леш се мора одмах однети у капелу гробљанску.

Забрањено је држати свечане пратње, даће итд. и улазити у кућу у којој је болесник умро.

Пренос холеричних лешева на друго место, сем на месно гробље забрањен је.

Леш умрлог лица од холере треба што пре закопати. Лица, која су радила око мртваца морају по свршеном послу добро дезинфиковати руке и придржавати се свих наредба лекарских, ради предохране ширења заразе.

49. Кућа у којој се је појавио случај холере, мора се дезинфиковати. Исто тако морају се дезинфиковати измети болеснички (поган, мокраћа, бљуванак) и сви остали предмети, који су дошли у додир са болесником. Нарочита пажња мора се обратити на дезинфекцију просторија, одела, постеље и рубља оболелог или умрлог лица, као и одела употребљеног при нези болесника, даље на каде за купање и воду из купатила.

50. Ако у околини куће има ђубришта, штала, дворишта и башта сумњивих да су загађени изметима, морају се дезинфиковати, исто тако и барице и олуци.

51. Станови у којима је било оболења од холере, смеју се предати употреби тек пошто се добро дезинфикују.

52. Ако се дезинфекција не да извести, или би била сувише скупа наспрам вредности предмета, које треба дезинфиковати, могу се ови сагорети.

53. Све особе које долазе у додир са болесницима, њиховим стварима, или изметима или лешевима (болничари, дезинфектори, праће итд.) морају се придржавати упустава за дезинфекцију.

54. Надлежна власт може забранити скупљање света на саборе, вашаре итд. — у местима у којима има холера.

55. Деца из кућа у којима је било холере не смеју похађати школу, све док је по мишљењу лекара кућа опасна као извор заразе.

Ако се у неком месту појави холера у јакој мери, може се школа затворити.

Ако се у школској згради деси случај оболења од холере, школа се мора затворити, докле год болесник у њој лежи. Особе, које су биле изложене опасности, да се заразе холером, морају за време док траје сумња да су заражени, престати да похађају школу.

Ђаци, који не станују у месту у коме је школа, не смеју похађати школу, док у школском месту влада холера. Исто тако не смеју ђаци из места у коме има холере, похађати школу, у месту у коме холера нема.

56. Из места и срезова у којима се појави више случајева холере, треба забранити увоз млека и свих његових продуката, зелени и воћа.

Исто тако треба забранити скупљање и куповање старог одела, рубља, постељних ствари, крпа, фурде и костју.

57. Ако се покаже потреба, надлежна санитарско-полицијска власт може забранити употребу воде из бунара, језера, отока, водовода, као и употребу купа-

тила, умивалишта и нужника. Бунари се могу поново предати употреби, пошто се најпре дезинфикују.

58. О свима случајевима појављене холере, известиће се и војне власти по постојећем наређењу.

Војне власти пак дужне су извести најближе санитарско-полицијске власти, о појави оболења или смрти, услед холере у војсци, чим буду о томе извештени, са означањем војне зграде и станова у којима се зараза или сумња на заразу појавила.

59. Јавном објавом означаће се места на железничкој и бродарској прузи, у којима ће се лица оболела под знацима холере, моћи искрцати и предати на негу и лечење.

60. По правилу не смеју, лица оболела од холере, употребљавати железницу или лађу. Исто тако не смеју се примити на железницу и лађу лица сумњива на оболење од холере.

61. Ако би се за време вожње на железници, појавио неки сумњив случај на холеру, он ће се на првој станици спремној за пријем оболелих или сумњивих лица истоварити. Исто тако ће се поступити са његовом родбином, или пратиоцима.

62. Ако би то био случај на лађи, која плови у мешовитој служби, оболело или сумњиво лице, ако је српски поданик, искрцаће се на првој станици спремној за пријем таквих лица.

63. За време вожње треба оболела лица, њихове сроднике и пратиоце изолисати. Лица која су се налазила у истом вагону или истом одељењу вагона, а нису сумњива, сместиће се у празан вагон или одељење вагона, и са њима ће се поступати као са лицима сумњивим на заразу.

64. Возно особље, које дође у додир са оболелим особљем, његовим изметима, мора пазити, док се на њима не изврши дезинфекција, да не додирују рукама своје лице, ништа не једу, не пију и не пуше, а исто тако, да и не опште са путницима.

65. Нужнике, које је употребило заражено лице, треба искључити из употребе, док се не дезинфикује.

66. Вагони у којима се десио неки случај оболења или сумњив на оболење од холере морају се одмах по испражњењу оболелог или сумњивог лица издвојити из промета и дезинфиковати.

То исто важи и за лађе.

67. У појединостима важиће одредбе из упустава за предохрану холере на железници и расписи СМ 9748 од тек. године.

Све надлежне власти, органи и сви грађани, морају безусловно поступати по одредбама ових упустава.

Свако неизвршење, свака непослушност наспрам ових одредаба, казниће се по тачки 2. члана 33. поменутог закона до 30 дана затвора, односно до 150 динара новчане казне.

Препоручује се начелству — Управи, да ова упустава саопшти свима подручним органима, начелницима среским, окружним, среским општинским и железничким

лекарима, председницима судова и управницима болница.

СМ 10081

10. септембра 1910. год.
у Београду.

Министар
унутрашњих дела,
Љ. Јовановић с. р.

КРЕТАЊЕ КРИМИНАЛИТЕТА у месецу августу 1910. год.

Према званичним извештајима окружних начелстава и Управе града Београда, у току месеца августа ове године извршено је у Србији:

1. Убиства	36
2. Детоубиства	3
3. Нехотичних убиства	8
4. Покушаја убиства	36
5. Разбојништава	13
6. Силовања	6
7. Тешких телесних повреда	23
8. Паљевина	47
9. Опасних крађа	108
10. Злонамерних поништаја туђих ствари	18 ¹⁾

Од изложених дела пронађено је:

Убиства	35	или	97.2%
Детоубиства	2	»	66.6%
Нехотичних убиства	8	»	100%
Покушаја убиства	35	»	97.2%
Разбојништава	6	»	85.7%
Силовања	6	»	100%
Тешких телесн. повреда	23	»	100%
Паљевина	3	»	6.3%
Опасних крађа	34	»	28.8%
Злонамерних поништаја туђих ствари	8	»	44.4%

Највећи број убиства извршен је помоћу *ватреног оружја* (19), затим помоћу *оштрог оруђа* (12), помоћу *тупог оруђа* (3) и *дављењем* 1. И 1 случај извршен је намерним гурањем у вршалицу.

Узроци њиховом извршењу леже у *међусобној свађи* за 14 случајева, у *освети* за 9, у *нужној одбрани* за 3 случаја, у *љубомори* за 3, у *користољубљу* за 2, у *страху од казне* за 1, у *кријумчарењу* за 1. За 3 случаја узрок је непознат.

Посматрана према местима у којима су извршена изложена убиства јављају се: у срезу јабланичком 4, у срезу посавском округа београдског 3, у срезу поречком 3, у срезу подунавском 3, у срезу грочанском 2, у срезу параћинском 2, у срезу беличком 2, у срезу хомољском 2, у срезу добричком 2, и по 1 у срезима: колубарском округа београдског, пчињском, крагујевачком (непронађено), гужанском, лепеничком, поречком, ражањском, нишком, поцерском, по-

1) У августу месецу пр. год. дела ових било је:
1. Убиства 56
2. Детоубиства 6
3. Нехотичних убиства 6
4. Покушаја убиства 58
5. Разбојништава 25
6. Силовања 2
7. Тешких телесних повреда 16
8. Паљевина 62
9. Опасних крађа 120
10. Злонамерних поништаја туђих ствари 8

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

жаревачком, млавском, зајечарском и студеничком.

Детоубиства извршена су по 1 у срезовима: колубарском округа ваљевског, ражањском (непронађено), и зајечарском.

Нехотична убиства извршена су: у срезу расинском 2 и по 1 у срезовима: посавском округа београдског, ваљевском, копаоничком, јадранском, жичком и у вароши Ћуприји.

Покушаји убиства извршени су: у вароши Београду 3, у срезу љубињском 3, у срезу врачарском 2, у срезу јасеничком округа крагујевачког 2, у срезу лепеничком 2, у срезу неготинском 2, у срезу млавском 2, у срезу звишком 2 и по 1 у срезовима: космајском, јабланичком, власотиначком, грузанском, ражањском, копаоничком, беличком, ресавском, темњињском, деспотовачком, моравском округа нишког, нишавском, мачванском, прокупачком, пожешком, студеничком, моравичком (непронађен) и у вароши Нишу.

Разбојништва су извршена у срезу млавском 2 (оба непронађена) и по 1 у срезовима: неготинском, параћинском, нишком, алексиначком (непронађено), рамском (непронађено), пожаревачком (непронађено), хомољском (непронађено), таковском (непронађено), косаничком, драгачевском и у вароши и Ћуприју.

Силовања су извршена по 1 у срезовима: јасеничком округа крагујевачког, лепеничком, деспотовачком, посаво-тамнавском, моравском округа пожаревачког и звишком.

Тешке телесне повреде извршене су: у срезу тамнавском 2, у вароши Неготину 2, и по 1 у срезовима: грочанском, космајском, посавском округа ваљевског, грузанском, јасеничком округа крагујевачког, лепеничком, крајинском, жупском, нишком, нишавском, поцерском, рађевском, звишком, качерском, подунавском, орашком, прокупачком, рачанском, и у вароши Београду.

Паљевине су извршене: у срезу деспотовачком 4, у срезу звишком 4, у срезу бољевачком 4, у срезу посавском округа београдског 3, у срезу тамнавском 3, у срезу параћинском 3, у вароши Пожаревцу 2, у срезу пожаревачком 2, и по 1 у срезовима: грочанском, подгорском, крагујевачком, јасеничком округа крагујевачког, лепеничком, неготинском, крајинском, кључком, ресавском, нишком, лужничком (пронађена), посво-тамнавском, поцерском (пронађена), мачванском, моравском округа пожаревачког, млавском, добричком, пожешком, трнавском и у варошима, Врањи (пронађена) Неготину и Пироту.

Вредност свих ових паљевина износи око 22.000 динара.

Опасне крађе извршене су: у вароши Београду 6 (4 пронађених), у срезу ресавском 5 (1 пронађена), у срезу нишавском 5 (3 пронађене), у срезу моравском округа пожаревачког 5 (3 пронађене), у срезу зајечарском 5 (2 пронађене), у срезу жичком 5 (1 пронађена), у срезу ваљевском 4 (2 пронађене), у срезу брзопаланачком 4, у срезу посаво-тамнавском

4, у срезу јадранском 4, у вароши Шапцу 4 (1 пронађена), у срезу пчињском 3, у срезу грузанском 3 (2 пронађене), у срезу лепеничком 3, срезу параћинском 3 (1 пронађена), у срезу грочанском 2 (обе пронађене), у срезу космајском 2 (1 пронађена), у срезу колубарском округа ваљевског 2, у срезу власотиначком 2 (1 пронађена), у срезу лесковачком 2 (1 пронађена), у срезу поречком 2, у срезу пожаревачком 2, у срезу млавском 2 (1 пронађена), у срезу звишком 2 (1 пронађена), у вароши Смедереву 2 (1 пронађена), у срезу пожешком 2 и по 1 у срезовима: посавском округа београдског, подгорском, јабланичком, кључком, трвеничком, расинском (пронађена), лесковачком (пронађена), темњињском, деспотовачком, нишком, алексиначком, белоаланачком, поцерском (пронађена), мачванском (пронађена), качерском, таковском (пронађена), подунавском, јасеничком округа смедеревског, пригорском, моравичком (пронађена) а у варошима: Неготину, Пожаревцу и Зајечару.

Вредност свих ових крађа износи око 44.000 динара.

Злонамерних поништаја туђих ствари било је: у срезу жупском 5 (сви прона-

ђени), у срезу нишком 4 (1 пронађен), у срезу крагујевачком 2 и по 1 у срезовима: брзопаланачком, бањском (пронађен), алексиначком, пожаревачком, звишком (пронађен), зајечарском и добричком.

Вредност уништених ствари износи око 2.800 динара.

Поред изложених дела у току месеца августа ове године извршено је у Србији и 14 самоубиства и то: у срезу ужичком 2, у вароши Београду 2, и по 1 у срезовима: посавском округа београдског, колубарском округа ваљевског, масуричком, грузанском, жупском, ресавском, темњињском, поцерском, прокупачком и студеничком.

Ова самоубиства извршена су: *вешањем* 10 и *ватреним оружјем* 4. А узроци њиховом извршењу леже: у болести за 5 случајева, у душевном растројству за 2 случаја, у старости за 1, у рђавом материјалном стању 1, у страху од казне 1. За 4 случаја узроци су *непознати*.

Покушај самоубиства извршен је у срезу тамнавском, *тровањем*; рђав домаћи живот.

Општи преглед до сада изложених дела овакав је:

Текући број	О К Р У З И	Убиства	Детоубиства	Нехотична убиства	Покушаји убиства	Разбојништва	Силовања	Тешке телесне повреде	Паљевине	Опасне крађе	Злонамерни поништаји туђих ствари	Самоубиства	Покушаји самоубиства
1	Округ београдски	6	—	1	3	—	—	2	4	5	—	1	—
2	« ваљевски	—	1	1	—	—	—	3	4	7	—	1	1
3	« врањски	5	—	—	2	—	—	—	1	8	—	1	—
4	« крагујевачки	3	—	—	5	—	2	3	3	6	2	1	—
5	« крајински	4	—	—	2	1	—	3	4	8	1	—	—
6	« крушевачки	1	1	3	2	—	—	1	—	2	5	1	—
7	« моравски	4	—	1	4	2	1	—	8	11	—	2	—
8	« нишки	1	—	—	2	2	—	1	1	2	6	—	—
9	« пиротски	—	—	—	1	—	—	1	2	6	—	—	—
10	« подрински	1	—	1	1	—	1	2	3	14	—	1	—
11	« пожаревачки	4	—	—	4	5	2	1	10	12	2	—	—
12	« руднички	—	—	—	3	1	—	1	—	2	—	—	—
13	« смедеревски	3	—	—	—	—	—	2	—	4	—	—	—
14	« тимочки	1	1	—	—	—	—	—	4	6	1	—	—
15	« топлички	2	—	—	1	1	—	1	1	—	1	1	—
16	« ужички	—	—	—	1	—	—	1	1	3	—	2	—
17	« чачански	1	—	1	2	1	—	—	1	6	—	1	—
18	Управе града Београда	—	—	—	3	—	—	1	—	6	—	2	—
	Свега:	36	3	8	36	13	6	23	47	108	18	14	1

Из канцеларије Антропометријско-Полицијског Одељења Министарства Унутрашњих Дела, 21. септембра 1910. године АБр. 1659. у Београду.

ПОУКЕ И ОБАВЕШТЕЊА

Учињена су нам ова питања:

I
Суд општине латвичке, актом својим Бр. 2068, пита:
»По закону о непосредном порезу, ослобођена пореза по пореском распо-

реду одобрава Министарство Финансија, односно Пореска Управа.

Суд овај сматра, да лице ослобођено пореза има право и на ослобођење општинског приреза.

Како законом није предвиђено: како ће се и на који начин ослобођавати прирез општински, какве одлуке треба доносити за ова ослобођења и ко ће их одобравати, то се учтиво моли уредништво да

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

у своме листу „Полицијском Гласнику“ изволи дати објашњење односно овог ослобођења општинског приреза“.

— На ово питање одговарамо:

И по члану 40. закона о окружним, среским и општинским буџетима, и по чл. 131. и 132. закона о општинама, општински прирез разрезује се према суми непосредног пореза, коју плаћају порески обвезници.

Према томе, кадгод се неки порески обвезник ослободи од плаћања некога дела непосредног пореза, мора му се процентуално скинути и општински прирез.

Пореска одељења, која доносе решења о ослобођењу од непосредног пореза, уносе у ова и ослобођење од приреза државних па и општинских.

Према томе, кад се ова њихова решења одобре од стране Пореске Управе, одељења су дужна да о томе известе и општински суд, те да он по својим распоредима општинског приреза учини исправку, и акт одељења придружи годишњим општинским рачунима, како би се пред контролом правдала разлика, јер решења пореских одељења иду уз пореске рачуне, да правдају разлику по пореским рачунима.

II

Г. Рад. Шљивић, полицијски писар, пита:

„По чл. 55. закона о народним школама, школски одбор, поред председника или кмета, и управитеља — учитеља, састављају и три писмена грађанина, или по један грађанин из сваког села, ако школску општину састављају села разних политичких општина.“

Овим је дакле утврђено, да имају бити три грађанина. А ако има више села, онда их може бити и више, али од тројице мање не.

Школску општину школе доњо-видовске, у срезу параћинском, састављају село Доње Видово, које само за себе сачињава политичку општину, и село Чепуре, које припада општини чепурској.

Одбор општине доњо-видовске, као надлежан, изабрао је три грађанина за чланове школског одбора, — двојицу из Доњег Видова, а једног из села Чепуре, јер је Чепуре много мање од Доњег Видова.

На службену представку једне наставнице, и ако је управитељ постојао, начелник срески задржао је ту одлуку од извршења, наводећи, да је имало места изабрати свега два, — по једног из оба села, те тако, да у школски одбор буду свега два грађанина.

Моли се уредништво за објашњење: ко је правилније радио — одбор општински или начелник срески?

Ако је правилна одлука начелника среског, одкуда то, да једно селанце, које има засебну школу, има три школска одборника од грађана, а два села да имају двојицу?“

— На ово питање одговарамо:

Из члана 55. закона о народним школама, може се извести само та намера законодавчева, да у школском одбору,

сем председника, морају бити још три писмена грађанина.

То се јасно види из речи: „и три писмена грађанина.“

Речи: „или по један грађанин из сваког села, ако школску општину састављају села из разних политичких општина“ немају тај задатак, да смање основни број грађана, који мора ући у одбор, него предвиђа случај, кад школску општину састављају више од три села, и дозвољава могућност да у одбор уђе и већи број лица од тројице.

То се види и из последњег става чл. 55. који дозвољава да се број школских одборника може увећати.

Према овоме, одлука општинског одбора била је на закону основана.

III

Основна школа планска (срез параћински) службеним актом својим пита:

„Учтиво се умољава уредништво, да одговори на ниже изложено питање у једном од првих наредних бројева листа:“

Чл. 24. зак. о нар. школама прописана је казна за неуредно похађање школе. Ту казну изриче месни школски одбор на основу саслушања неуредних ђачких

родитеља и на основу извештаја управитеља о неоправданости изостанака.

По закону о таксама, за свако решење о изрицању казне, наплаћује се 2 дин. у корист касе дотичног надлештва, које изриче казну. Пошто се школа, као и месни школски одбор сматра за званично тело тако исто и њихове радње су званичне, да ли треба и месни школски одбор, односно управитељ школе, при саопштавању решења о казни, наплаћивати и 2 дин. у корист школске касе од осуђеног ђачког родитеља?“

— На ово питање одговарамо:

По члану 10. закона о народним школама, све су школе државне које нису подигнуте и не одржавају се средствима приватних.

Према томе и школски одбор са учитељем, који руководе пословима школе, сматрају се као представници државне власти, и сваки њихов рад иде у име државно.

Према томе, и одлуке које ови одбори доносе о казни родитеља, подлеже такси од 2. динара анаголо т. 87. а закона о таксама, кад овакви случајеви нису изречно законом ослобођени од ове.

СЛУЖБЕНЕ ОБЈАВЕ

УХВАЋЕН

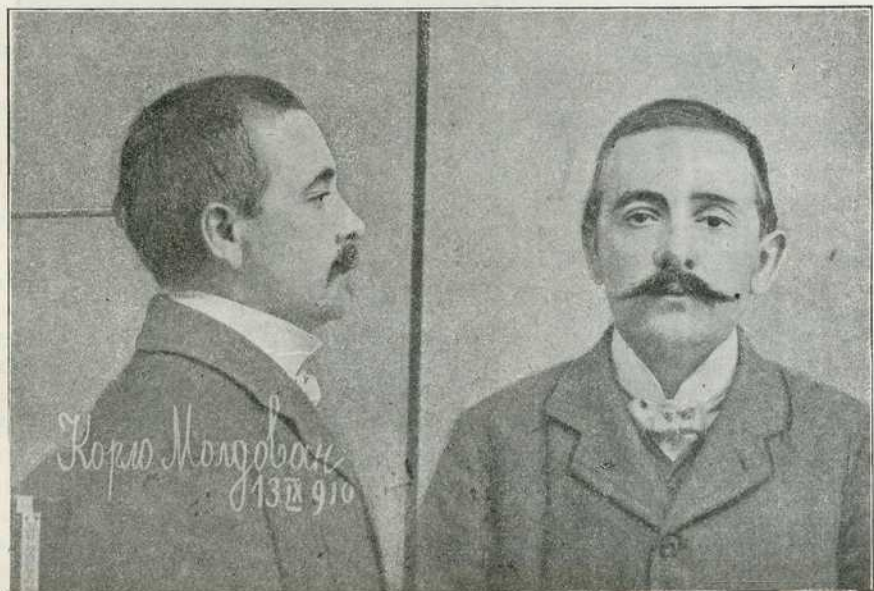
Богосав Челичић, осуђеник београдског казниног завода, чију смо слику и потерницу изнели у прошлом броју, ухваћен је.

СКРЕЋЕ СЕ ПАЖЊА

Ово лице по имену Карло Молдован, из Ковина, налази се под кривичном истрагом и

у другим крајевима виђан сем Космаја, где је ухваћен.

— 6. овог месеца спроводио је служитељ општине Г. љубовићанске три Циганина са три коња. Том приликом они у згодном моменту отму пушку спроводнику и ране га ножем, па затим двојица пешке а један на коњу побегну. Два коња су ухваћена. Једна је кобила матора 3 године, мрко-доратаста висока 145 см.; друга је такође кобила матора 7 година, висока 151 см. длаке алатасте, цветасти, брњасти, у задње ноге путаста. Трећи коњ на коме је побегао један од ове тројице Цигана, био је зелен и висок, матор 5 година, у задње ноге путаст, са жигом «к». Пасоши од коња које им је раније служитељ одузео, били су издати од

у притвору Управе града Београда због дела из т. а § 86. казн. зак.

Моле се све полицијске и општинске власти, као и приватна лица, да јаве Управи ако што знају о овом Молдовану, нарочито да ли је и

стране суда општине трићанске под Бр. 194 и 245 а гласили су на име Милоша Недељковића и Марка Бошковића, из Трлића, а садржавали су опис прве две (ухваћене) кобиле. Трећи пасош издат је од суда општине коце-

www.unilib.rs
 левачке под Бр. 494, на име Душана Капетановића, из Коцељеве, и описује трећег коња. — Денеша начелника среза азбуковачког Бр. 6772

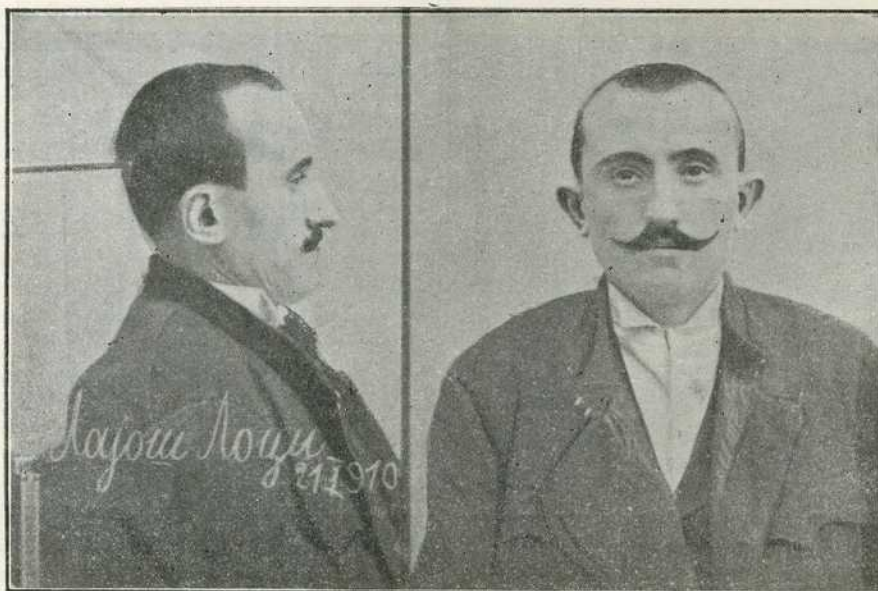
Анка, разведена Милићевић, рођена Марјановићева, из Шикоша код Осека, пресудом

управе града Београда од 10. текућег месеца Бр. 32982, кажњена је затвором и прогонством на свагда у Аустро-Угарску као смутљивица и интриганткиња. Скреће се пажња свима, нарочито пограничним властима, на ову индивидуу, којој никако не треба дозволити прелаз у Србију.

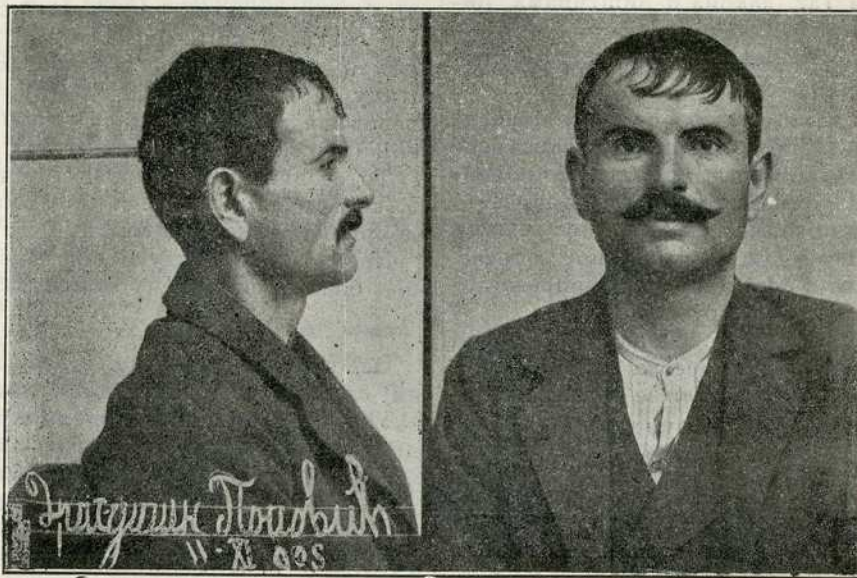
ПОТЕРЕ

Лајош Лоци, чију слику доносимо, и његов брат Тривун, опасни крадљивци, имају да се узму на одговор за више крађа, али се они налазе у бегству. Лајош је стар 23 године, раста

средњег, сувољав, кад говори глас му је промукао. Тривун је стар 18 година, раста средњег, у опште смеђ. Денеша начелства округа подринског Бр. 16605.

Драгутин Илић-Поповић зв. „попче“ чију слику доносимо и Никола Дреновац, оба коцкари, извршили су два разбојништва па затим побегли. Драгутин је родом из Средљева у ср. рамском, син свештеника, због чега га зову „попче“, стар је 37 година, висок 167 см.

очију кестењавих, косе црне. Од особених знакова има: белегу од посекогине у облику праве линије величине 1.5 см., правца вертикалног на првом зглобу палца; белега од посекогине у облику криве линије величине 1 см. на другом зглобу палца леве руке; белега од чира на леђима у облику праве линије, величине 1.5 см. правца косог за 3.5 см. испод седмог обртња. Опис Николин непознат је. Денеша начелника среза поперског Бр. 8963.

Петар Милутиновић-Јовић, који одговара за двоубо убиство, побегао је 10. овог месеца из болнице за душевне болести, где је био на лечењу. Он је стар 28 година, средњег раста, црномањаст. Од особених знакова има белегу од ране на лицу. — Акт управе болнице за душевне болести Бр. 2415.

ногама. — Денеша начелства округа рудничког Бр. 5800.

Дуца-Гица Јанковић, — Циганин, из Прахова среза неготинског, који одговара за убиство, побегао је из болнице за душевне болести ноћу између 9. и 10. овог месеца. Он је стар

26 година, раста малог, дежмекаст, малих црних бркова. — Акт управе болнице за душевне болести Бр. 2413.

Милосав Вуксановић и Вићентије Балтић, катранције из Студенице, извршили су убиство у Рибници па затим побегли на својим коњским колима. Први је стар 36—38 година средњег раста, црномањаст, у чакширама и гуњу са пеширом на глави; други је стар 43—45 година, у пеленгама и гуњу, црномањаст и мањи од првог. — Денеша начелника среза студеничког Бр. 12246.

Непознати крадљивац, украо је Д-ру Шраги, лекару из Београда 6 кошуља мушких и гаћа у боји, у вредности 70 динара. Кошуље су са марком „Hugo Trager“. — Акт кварта дођољског Бр. 4906.

Милан Пауновић, осуђеник пожаревачког казненог завода, побегао је из завода 21. овог месеца. Он је родом из Пољане среза и округа пожаревачког, стар 24 године, раста средњег, косе црне, чепа малог, обрва црних, очију граорастих, образа округлих, бркова црних, браду брија. — Денеша управе пожаревачког казненог завода Бр. 3669.

Препоручује се полицијским и општинским властима, да за овим побеглим лицима учине најживљу потеру, и у случају проналаска стражарно их упуте власти која је потерницу издала, с позивом на означене бројеве акта или денеша.

ТРАЖЕ СЕ

Коста Весковић, земљоделац из Врчана, отумарао је од своје куће и до данас се није вратио. Он је стар 60 година, средњег раста смеђ и просед, очију плавих, незнатно рамље. — Денеша начелника среза таковског Бр. 10001.

Мирјана Вићентијевић, из Пауна среза колубарског, отишла је од своје куће незнано куд. Она је стара 18 година, средњег раста, црномањаста, очију црних — крупних, у одељу је сељачком. — Акт начелства округ. ваљевског Бр. 12154.